

4221 2. Beh. af Forsl. i. Finanslov f. Finansaaet fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876.

4222

derfor heller ikke Penge til at faae den bedre udført, og da jeg tror, at denne Bevilling ikke kan opfattes som et Tilleg til den kalkulatoriske Post, men vil blive opfattet paa en ganske anden Maade, vil jeg for mit Vedkommende udtale, at jeg ikke har Brug for dette Belsøb. Bevilges det derfor, hvad jeg ikke betvivler, da det er stillet af Udvalget, vil Følgen for mig kun blive, at det bliver besparet for Statskassen, thi jeg trænger ikke til Penge for at faae Landposttjenesten udført ved Bude saa godt, som Postvæsenet kræver det. — Hvad Forslaget under Nr. 18 angaar, da beklager jeg meget, at man har villet paalægge den vedkommende Embedsmand i Odense at betale 1000 Kroner af det Belsøb, der er blevet fraaalt ham. Det er utvivlsomt, at den Ordning, der har fundet Sted af Postforretningerne der i Byen, har gjort det meget vanskeligt for ikke at sige umuligt for ham at dække og vare sig mod det Posttyveri, der har fundet Sted, og som ikke er sket derved, at der er sjaalet Penge fra ham, men derved, at der er fjernet Forsendelser, som ikke ere komne ham i Hænde, før de ere komne i den vedkommende Expedients Besiddelse. At denne Mand har funnet give Anledning til Mistanke ved et udføevende Levnet, vil jeg ingenlunde benegte; men før man har Sikkerhed for, at en Funktionær, der i længere Tid har været i Ens Tjeneste, virkelig har forgrebet sig paa Andres Eiendom, er det jo meget vanskeligt at sride ind. Naar den vedkommende Embedsmand har viist sig human og liberal overfor denne Betjent, forekommer det mig haardt, at man vil straffe ham for et Forhold, der ikke kan siges at falde ind under Begrebet Aesterrættelighed fra hans Side, ved en Mulkt af 500 Rd. — Forslaget under Nr. 19 skal jeg tillade mig noget vidtløftigere at omtale. Der findes jo i Anledning af dette en Motivering fra Udvalgets Fler-tals Side, og jeg skal tillade mig at holde mig til denne Motivering og gjenmengaa den noget nærmere. Der siges saaledes først: „Egtesom Forandringer i Færgetaxter og Taxten for Benyttelsen af Personposten altid maa forudsætte Bevillingsmyndighedens Billigelse.“ — jeg beder de Herrer høre nøie efter (Munterhed); ja, naar jeg beder dem høre efter, er det ikke uden Grund; thi det er en Sætning, der virkelig egner sig til at fastnes i Sukommelsen — „saaledes bør dette navnlig være Tilfældet med Taxten for Benyttelsen af Telegrafvæsenet.“ Man gaar altsaa her ud fra, at Fastsættelsen af Taxter for Færgevæsenet og for Benyttelsen af Personposten altid maa forudsætte Bevillingsmyndighedens Billigelse. Nu

vedtog vi ifjor en Lov om Færgevæsenets Bestyrelse. I denne Lovs § 2 siges der: „Amtsraadene indtræde i de Indvrigsministeriet for Tiden i Genhold til Lovgivningen og de for de enkelte Færgesteder udfærdigede Bevillinger eller andre Udkomster tilkommende Rettigheder, derunder ogsaa Retten til at oppebære de Afgifter, der i Genhold til de paagjældende Bevillinger eller Udkomster skulle udredes til Statskassen af Færgebetjerne, forsaavidt de ikke ere tillagte Domænerne.“ Dog kan der kun med Postbestyrelsens Samtykke foretages Forandringer i de for de enkelte Færgesteder med Hensyn til Postens Befordring gjældende Bestemmelser.“ I Genhold til Motiveringen af, hvad her staar, blev det forrige Aar af Thinget vedtaget, at det herefter skal være Amtsraadene, der med Postbestyrelsens Samtykke fastsætter Færgetaxterne. Dette beider jeg sammenholdt med den Sætning, at Forandringer i Færgetaxter altid maa forudsætte Bevillingsmyndighedens Billigelse. Jeg gaar nu til den anden af de af Udvalgets Fler-tal nævnte Taxter, de, der gjælde for Benyttelsen af Personposten. Med Hensyn til dem savne vi lykkeligvis heller ikke Loohjæmmel. I § 6 af den gjældende Postlov af 7de Januar 1871 siges det nemlig om de Forretninger, som Postvæsenet er bemyndiget til at udføre, at Postvæsenet skal „besørge Breve udbragte pr. Express, befordre Reisende og Reisegods med de regelmæssige Poster, bestyre Extrapostvæsenet, besørge Postforsendelser ombelte og indsamlede paa Landet, besørge lokale Postforsendelser, og fastsætte Porto- og Fragttaxterne samt iøvrigt bestemme Reglerne for saadanne Forretningers Udførelse.“ Det er saaledes de i Loven indeholdte Bestemmelser om Taxterne. Det er saaledes ved Lov bestemt, at Postbestyrelsen skal fastsætte den anden af de Taxter, hvorefter det i Betænkningen hedder, at de altid skulle være Gjenstand for Bevillingsmyndighedens Billigelse. Naar det nu i en Parenthes i Betænkningen er tilføjet, at til en Nedsættelse af Taxten for Benyttelse af Personposten er der fornylig givet Ministeriet udtrykkelig Bevilling, saa forholder det sig dermed paa følgende Maade. Ved Behandlingen af Finansloven for 1873—74 blev der af Udvalget foreslaaet en Nedsættelse paa 10,000 Rd. af Kontoen for Posternes Befordring. Dette blev forklaret derhen, at det skulde betyde, at man ønskede denne Konto nedsat, og Finansministeren, som dengang var den øverste Postadministration, udtalte i den Anledning: „De to Hensillinger, der ere gjorte i Betænkningen under Nr. 15, skulle blive Gjenstand for nærmere Forhandling.“ Overbesty-